

[POŻYCZNIK *sb m*

N sg pożycznik.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

Ten, kto udziela pożyczki, wierzyciel: A Iesus powiedział niektóry pożycznik miał dwu dłużniku [Duo debitores erant foeneratori cuidam]/ fktorych ieden był mu winien pięć set groszy a drugi pięć dźiesiąt MurzNT Luc 7/41 (Linde).

Szereg: »ubogi a pożycznik«: Vbogi á pożycznik [pauper et creditor] potkáli sie/ á obudwu iest Pan oświecicielem. Leop 1575 Prov 29/13 (Linde błędnie podaje wyd. z 1561 r.).

Synonimy: iściec, kredytor, wierzyciel.

Cf **POŻYCZACZ, POŻYCZAJĄCY, POŻYCZALNIK, POŻYCZCA, POŻYCZYCIEL**

LW